

[Justitsministeren.]

Bestemmelsen i Anvendelse, var det i hvert Fald udelukket paa Grund af det ret store Antal Personer, der maatte sikres i de allerførste Dage.

Der blev i Tiden, indtil Politiet igen kunde begynde at træde i Virksomhed, hvilket skete den 13. Maj, af Frihedsbevægelsens Styrker interneret i alt 21 800 Personer. Man begyndte med det samme at gennemgaa deres Forhold, Grundlaget for Interneringen, og inden den 13. Maj, da som sagt Politiet traadte i Virksomhed, var man naaet til at løslade 7 000 af de internerede. Der er ogsaa sket Anholdelser efter den 13. Maj. De er foretaget af Politiet, og disse anholdte er behandlet efter Lovgivningens Forskrifter. De falder altsaa uden for denne Lov og behandles efter Retsplejelovens Bestemmelser om Erstatning for uforskyldt Anholdelse eller uforskyldt Fængsling.

Afviklingen af det store Antal internerede, som endnu sad under Modstandsbevægelsens Ansvar den 13. Maj, er som bekendt sket paa den Maade, at under Frihedsbevægelsens Ledelse er Undersøgelsen af de internerede Personers Forhold fremmet med Bistand af Politimænd, som ledede Undersøgelsen, og Undersøgelserne er ført saaledes igennem, at der allerede for nogen Tid siden ikke mere sad Personer internerede under Frihedsbevægelsen.

Naturligvis er en Mængde af de internerede løsladt, uden at der indtil nu er sket videre, men det betyder ikke nødvendigvis, at de, der paa den Maade er løsladt, har Krav paa nogen Erstatning fra det offentlige. De Bestemmelser, der er fastsat i det Lovforslag, jeg har den Ære at fremsætte, tager Sigte paa de Fejltagelser, der er sket, idet Personer enten paa Grund af Navneforveksling, Navnelighed eller maaske paa Grund af urigtig Anmeldelse eller af andre Grunde med Urette er blevet interneret. Man maa ikke glemme, at Interneringslisterne blev udarbejdet under meget vanskelige og farlige Forhold, endnu medens Tyskerne var her i Landet, og det er forstaaeligt, at der kan være indløbet Fejl. Det er ikke Tanken at hjemle nogen Erstatning for dem, der paa en eller anden Maade ved deres eget Forhold, deres tyske Sindelag, tyske Orientering, deres Medlemskab af tyske Foreninger har bevirket, at man under de Forhold, der forelaa den 5. Maj, maatte sætte dem fast; de maa for saa vidt tage Skade for Hjemgæld.

Endnu er der om de almindelige Ting at sige dette, at det kan forekomme, at

Personer, som har været ganske uskyldige, ikke blot er blevet interneret, men er blevet overført under Politiet efter 13. Maj og fængslet af Dommeren ved Kendelse i Retten. Saadanne Tilfælde falder baade ind under denne Lov og de almindelige Bestemmelser i Retsplejeloven. Der er altsaa ikke Tale om ved Loven at gøre nogen Ændring i Retsplejelovens almindelige Bestemmelser om dem, der har siddet fængslet i Henhold til Dommerkendelse.

I § 1 i Lovforslaget hjemles det, at Personer, der uforskyldt har været undergivet Internering ved Frihedsbevægelsens Foranstaltning, har Ret til Erstatning for den ved Interneringen tilføjede Formueskade, Lidelse og Tort. Det vil heraf ses, at Synspunktet for, hvad der gives Erstatning for, er akkurat det samme, som er lagt til Grund i Retsplejelovens Bestemmelser. I § 1, Stk. 2, bestemmes, at Interneringen ikke anses for uforskyldt, saafremt den paagældende under den tyske Besættelse har tilhørt Partier eller Organisationer, der har samarbejdet med eller er blevet støttet af Besættelsesmagten, eller som har givet Udtryk for en tyskorienteret eller nazistisk Overbevisning, har udført Samarbejde med Tyskerne eller arbejdet for tyske Interesser eller har haft utilbørligt Samkvem med Tyskerne eller paa anden Maade udvist nationalt uværdig Optræden, idet alle disse Forhold har givet tilstrækkelig Forklaring paa, at man den 4. og 5. Maj maatte sikre sig de paagældende.

I § 2 er det sat som almindelig Regel, at der i Erstatning ydes et Grundbeløb af 100 Kr. og derudover 25 Kr. for hver paabegyndt Uge, Interneringen har været. Ved denne Sats er der taget Hensyn til de Bestemmelser, der er foreslaaet i det Lovforslag, som er fremsat af Ministeren for særlige Anliggender. Der er den Forskel, at medens de Erstatninger, der hjemles ved det Lovforslag, jeg nævnte, forudsætter en Indespærring af en Varighed af mere end 2 Maanedes, er det naturligvis ikke Tilfældet her. Det bestemmes videre i Lovforslaget, at Afgørelsen om Erstatning ikke skal ske ved de ordinære Domstole, men i første Instans ved et Oprejsningsnævn, hvis Medlemmer udnævnes af Justitsministeren, bestaaende af en Dommer som Formand, en Repræsentant for Frihedsbevægelsen og en Sagfører, der virker som beskikket Forsvarer, og som udpeges efter Indstilling af Sagførerraadet.

§ 4 bestemmer, at Erstatningskravet skal fremsættes inden 1. Januar 1946, § 5